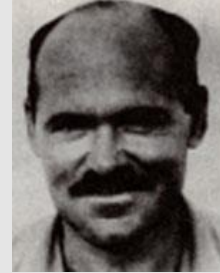

יזכור

דוד איתאל (אתקין) ז"ל

נפל ביום ב' בחשוון תשל"ד (28.10.1973)

דוד, בן שרה, מחלוצות העלייה השלישית ואהרון, איש העלייה השנייה, ומראשוני קבוצת גבע, נולד ביום י' בתמוז תרצ"א (25.6.1931) בקבוצת גבע. הוא למד בבית-הספר היסודי ובבית הספר התיכון בקבוצה. דוד היה נער עליז, מעורה ופעיל בחיי הקבוצה. מחנכיו מספרים כי היה שובב גדול וראשון למעשי קונדס ותעלולים, אולם עם כל זאת התגלו בו רצינות ואחריות כלפי החברה והעבודה. במיוחד בלט בגישתו החמה והלבבית לכל אדם ובעיקר לילדים, ובמסירותו ללא סייג לחבריו ולבני משפחתו. כשהיה בן שבע נתייתם דוד מאביו, שנפל במאורעות 1938 במלאו תפקיד ביטחוני בעמק בית-שאן. מאורע זה השפיע על כל דרך חייו, על יחסו לענייני ביטחון וצבא ועל בחירת נושא לימודיו באוניברסיטה.

דוד גוייס לצה"ל בפברואר 1950, התנדב לשרת במחזור הראשון של הנח"ל ואף היה בין מייסדיו. לאחר הטירונות נשלח לקורס מ"כים ואחרי-כן השתלם בקורס קצינים.

לאחר ששחרר מהשירות הסדיר חזר לקיבוצו ועבד כחקלאי והיה ממייסדי הגבעטרון. ביולי 1956 יצא להיאחזות עין-רדיאן כאיש צוות וכמדריך חקלאי. בהיאחזות, שהפכה ברבות הימים לקיבוץ יטבתה, הכיר את אשתו יעל. לאחר נישואיהם החליטו להקים ביתם ביטבתה ושם אף נולדו ארבעת ילדיהם. דוד מילא תפקידים מרכזיים בקיבוץ. הוא עזר בפיתוח המחלבה ומזנון החלב של יטבתה, עבד כמרכז החברה, כאחראי על סידור העבודה וכמזכיר הקיבוץ. חבריו מציינים כי תכונתו הבולטת ביותר, שבזכותה התחבב על כולם, הייתה ראיית ההיבט הקומי של רוב הדברים, ראייה מפוכחת ונעדרת ציניות ועוקצנות. לדבריהם אהב דוד, לצחוק מכל הלב על המגוון שבחיים. במסגרת שירות המילואים הועבר דוד מן הנח"ל לחיל הצנחנים. הוא השתלם בקורס צניחה, בקורס מפקדי פלוגות ובקורס קציני מודיעין והועלה לדרגת סרן. ב-1971 החל ללמוד באוניברסיטת תל-אביב בחוג להיסטוריה של המזרח התיכון ובחוג לגיאוגרפיה של ארץ ישראל. במסגרת הלימודים הכין עבודה, שזכתה להתעניינותם של חוקרים ומרצים, על יחידה 101, על הרקע להקמתה ועל תרומתה לצה"ל. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים הצטרף דוד ליחידת הצנחנים שלו והשתתף בקרבות ממערב לתעלת סואץ. ביום 20.10.1973 נפגע הזחל"ם שלו, דוד נפצע קשה ושבע אחר-כך, ביום ב' בחשוון תשל"ד (28.10.1973) נפטר מפצעיו בבית-החולים "איכילוב" בתל-אביב. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין בקיבוץ יטבתה. השאיר אחריו אישה וארבעה ילדים.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב חברו: "לגבינו, חבריו מילדות, יישאר דוד תמיד ילד ונער, ידיד ורע, כי היה חבר טוב לכולם תמיד, מילדות ועד יומו האחרון. אנשים כאלה אין להספיד. כל אשר עשה - עשה למעננו, ועלינו רק להמשיך בדרך שהוא התווה וסלל למעננו ולמען בנינו".

חבריו בקיבוץ גבע ובקיבוץ יטבתה הוציאו לאור שתי חוברות לזכרו ובהן סיפור חייו, מכתבים שכתב ודברי חברים עליו.